

КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА Х

Коментар

Център за независим животСтановище на Център за независим живот по предложения нов
хората с увреждания - <http://www.cil.bg/userfiles/Stanovishte-CIL.doc>

Център за независим животСтановище на Център за независим живот по предложения нов
хората с увреждания - www.cil.bg/userfiles/Stanovishte-CIL.doc

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА -

ПРОДЪЛЖЕНИЕ-----

2.ПРОЕКТ ЗХУЧл. 75. (1) Хората с трайни увреждания, чието придвижване е затруднено, имат право на целева помощ за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство до четирикратния размер от линията на бедност, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от 70 % от линията на бедност.(2) Хората с трайни увреждания получават целевата помощ по ал. 1, ако отговарят и на следните допълнителни условия:1. да имат определена от ТЕЛК/НЕЛК над 90 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане;2. да са работещи или обучаващи се.(3) Помощта по ал. 1 може да се ползва повторно след изтичането на 5-годишен срок от предишното ѝ получаване, при установена необходимост от това.Чл. 76. Хората с трайни увреждания с над 90 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане и децата с определени вид и степен на увреждане, които се придвижват с инвалидна количка, имат право на еднократна целева помощ до двукратно от размера от линията на бедност за преустройство на жилище, ако средномесечният доход на семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от линията на бедност.

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА
СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА
Асоциация на Шофьорите Инвалиди
Медико-техническа лаборатория
Център за протезиране
ООД
Предлагане на чл. 76 (целеве помощи за моторно превозно средство и за преустройство на жилище) да бъдат отпаднали. От самото създаване на Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите през 1995 г. тези текстове са неработещи. Въпреки направените през 2010, 2011 г. анализи, констатации и препоръки от Съвета за Административна Реформа на Министерския съвет, тези текстове не са коригирани и продължават да бъдат цели 23 години пример за законодателство, което си остава само на хартия, без практическо приложение. (вж. по-долу 1.) Критериите за отпускане на тези целеви помощи са абсурдни и неизпълними. (вж. по-долу 2.) Няма как човек хем да работи, хем изискуемият доход (243 лв.) да е по-нисък от минималната работна заплата. И ако все пак с този доход успее да си купи кола, няма как да си купи бензин и да я кара.

1. ПЛАН ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА

АДМИНИСТРАЦИЯ (2010-2011 г.)
Мярка 242 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания
Предвид твърде малкия брой лица, които са ползвали услугата, да се прецени възможността за намаляване на изискванията и разширяване на достъпа до услугата от целевата група
30.06.2011 г. МТСП
Мярка 243 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ на лица с трайни увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.
Фактът, че услугата е предоставена само 4 пъти през 2010 г. може да означава, че или няма интерес към услугата и че тя не е достатъчно популяризирана, или че критериите за предоставянето ѝ са прекалено завишени и много малко лица отговарят на изискванията. Предлага се да прецизират изискванията по отношение на лицата, които имат право да кандидатстват.
30.06.2011 г. МТСП
ПОТЧЕТ НА ПЛАНА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ
Август 2010 – Февруари 2012 г.
Мярка 242 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания
Услугата е представена само 15 пъти през 2010 г. и 9 пъти за 2011 г. Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва да намери резерви в бюджета си или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.
Мярка 243 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ на лица с трайни увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.
Услугата е представена само 2 пъти за 2010 г. и 3 пъти за 2011 г. Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва да намери резерви в бюджета си или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.

<http://www.strategy.bg/StrategicDocuments/View.aspx?lang=bg-BG&Id=618>

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА
СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА
Асоциация на Шофьорите Инвалиди
Медико-техническа лаборатория
Център за протезиране
ООД
Предлагане на чл. 76 (целеве помощи за моторно превозно средство и за преустройство на жилище) да бъдат отпаднали. От самото създаване на Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите през 1995 г. тези текстове са неработещи. Въпреки направените през 2010, 2011 г. анализи, констатации и препоръки от Съвета за Административна Реформа на Министерския съвет, тези текстове не са коригирани и продължават да бъдат цели 23 години пример за законодателство, което си остава само на хартия, без практическо приложение. (вж. по-долу 1.) Критериите за отпускане на тези целеви помощи са абсурдни и неизпълними. (вж. по-долу 2.) Няма как човек хем да работи, хем изискуемият доход (243 лв.) да е по-нисък от минималната работна заплата. И ако все пак с този доход успее да си купи кола, няма как да си купи бензин и да я кара. -----

1. ПЛАН ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА

АДМИНИСТРАЦИЯ (2010-2011 г.)
Мярка 242 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания
Предвид твърде малкия брой лица, които са ползвали услугата, да се прецени възможността за намаляване на изискванията и разширяване на достъпа до услугата от целевата група
30.06.2011 г. МТСП
Мярка 243 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ на лица с трайни увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.
Фактът, че услугата е предоставена само 4 пъти през 2010 г. може да означава, че или няма интерес към услугата и че тя не е достатъчно популяризирана, или че критериите за предоставянето ѝ са прекалено завишени и много малко лица отговарят на изискванията. Предлага се да прецизират изискванията по отношение на лицата, които имат право да кандидатстват.
30.06.2011 г. МТСП
ПОТЧЕТ НА ПЛАНА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ
Август 2010 – Февруари 2012 г.
Мярка 242 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания
Услугата е представена само 15 пъти за 2010 г. и 9 пъти за 2011 г. Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва да намери резерви в бюджета си или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.
Мярка 243 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ на лица с трайни увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.
Услугата е представена само 2 пъти за 2010 г. и 3 пъти за 2011 г. Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва да намери резерви в бюджета си или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.
<http://www.strategy.bg/StrategicDocuments/View.aspx?lang=bg-BG&Id=618>

Предложения на Национална мрежа за децата - част 2

Конкретни коментари: 1. Деца с увреждания са забавяне в развитието В проекта на Закон за хората с увреждания, децата с увреждания са споменават от гледна точка на извършване на индивидуална оценка по искане на съответните лица, които полагат грижи за него и в глава четвърта „Подкрепа за социално приобщаване и образование и професионално обучение“. Според нас, правата на децата с увреждания следва да бъдат разгърнати и в този закон, въпреки наличието на специализирания нормативен акт - Закон за защита на детето. Децата с увреждания са специфична група, която не случайно е включена в определенията за дете в риск. От друга страна, третирането на дете с увреждания като дете в риск, с цел осигуряване на достъп до услуги, е неправилен подход, който поставя децата и семействата им в ограничителна ситуация и противоречи на поетите промени за осигуряване на универсални услуги и достъп до тях за всички деца и семейства. Затова, според нас, периодичното детство следва да бъде сериозно застъпен в проекта на Закон през призмата на правата на децата с увреждания и/или със забавяне в развитието и предприеманите мерки за подкрепа на семейството и превенция на изоставянето и институционализирането им. В тази връзка през 2017 г. в проекта на Закон да залегнат текстове, които да регламентират ранната детска интервенция (РДИ) като основен модел за работа с цел подкрепа на родителите на децата с увреждания със забавяне в развитието, с поведенчески проблеми или с нужди за подкрепа на психичното здраве, така че да се създадат условия за разгръщане на пълния потенциал на детето. Като дефиниция, която да бъде заложена в Допълнителните разпоредби предлагаме: ранната детска интервенция е интердисциплинарна, междусекторна и координирана система от индивидуализирани и интегрирани услуги за родителите или полагащите грижи за деца в ранна възраст, които се намират в ранна ситуация, със забавяне в развитието, с увреждания, или с поведенчески проблеми или с нужди за подкрепа на психичното здраве. Услугите за РДИ винаги включват пълноценното участие на всички сектори: здравеопазване, хранене и санитарни/хигиенни условия; образование и културни дейности; права и закрила на детето. За да бъдат ефективни, услугите за РДИ трябва да бъдат интегрирани, което по същество означава, че са изцяло междусекторни. Всеки сектор играе важна роля за предоставяне на услугите за РДИ и следва да работи безпроблемно с другите сектори, за да се гарантира, че детето и семейството получава услугите, които са му необходими, за да може детето да постигне пълния си потенциал. Горесцитираното е посочено от д-р Емили Варгас Барон, международно признат консултант по ранна детска интервенция, която подпомага различни държави по света да подобрят своите системи за ранна детска интервенция. Повече информация можете да откриете тук: <http://www.earlyintervention.org>

Относно Глава втора „Органи на управление и наблюдение“ Прави впечатление създаването на система от органи и държавни институции, отговорни за разработването, приемането и прилагането на законодателството и политиките, насочени към хората с увреждания. Към момента в проекта на Закон са изброени 7 възможни органа, на национално, регионално и местно ниво, с описани функции и задължения, включително които се и дублират. Ние, от Национална мрежа за децата, отправяме предложението за ясно отграничаване на функциите и компетентностите на предвидените структури, както и предвиждане разработването на механизми за взаимодействие и координация между тях, с ясно изведени ръководни и мониториращи функции на водещите институции, включително и отговорности. Не на последно място, следва да бъде отбелязана и нуждата от осигуряване на ресурсното обезпечаване – експертно, административно и финансово, за да могат да бъдат изпълнявани адекватно целите, заложили в обсъждания проект на Закон, в другите нормативни актове, в предвидените политики и мерки, насочени към хората с увреждания.

3. Относно Глава трета „Индивидуална оценка на потребностите“ За нас, индивидуалната оценка на потребностите следва да съдържа оценка на функционалността, затрудненията пред функционирането на детето с хора с увреждания и да посочва начините, по които да бъдат подкрепени в ежедневието и при предоставяне на различни услуги: социални, здравни, образователни, интегрирани и др., съгласно Международната класификация за функционалността, уврежданията и здравето.

Предложения на Национална мрежа за децата - част 1
Национална мрежа за децата привлича изработването на нов Закон за хората с увреждания, който да постави на дневен ред разрешаването на ситуацията с хората с увреждания, да подпомогне тяхната социална и икономическа интеграция и да осигури реалното им приобщаване в българското общество. Принцип в Конституцията на Световната здравна организация е [1], че ползването на най-високи достижим стандарт на здраве е едно от основните права на всяко човешко същество, без разлика на раса, религия, политически убеждения, икономическо или социално положение. Също основен принцип в Конвенцията на ООН за правата на детето (чл. 6) е държавите-страни да признаят, че всяко дете има присъщо право на живот и следва да осигуряват в максимална възможна степен оцеляването и развитието на всяко дете. Всяко дете се нуждае от семейство, за да може да развие своя потенциал в пълна степен. Благосъстоянието на детето е в пряка връзка с благосъстоянието на семейството. Правото на семейство е основополагащо за развитието на детето и до голяма степен свързано с това в какъв възрастен ще се превърне то. Конвенцията на ООН за правата на детето също така изрично регламентира задължението на държавите да оказват подкрепа на родителите, законните настойници и разширените семейства при осъществяване на тяхната отговорност за отглеждане на децата (чл. 18, п. 2 и 3), включително подпомагане при осигуряване на условия за живот, необходими за развитието на детето (чл. 27, п. 2) и гарантиране, че децата получават необходимата закрила и грижи (чл. 3, п. 2). Допълнително, съгласно Конвенцията държавите-страни следва да гарантират пълноценен и достоен живот на децата с увреждания, да признаят правото им на специални грижи, да насърчават и осигуряват оказването на подкрепа (чл. 23, п. 1 и 2). В тази връзка, бихме искали да насочим вниманието към използването на социално-модел на работа със семействата или полагащите грижа за деца с увреждания и семейно-ориентирания подход, като, според нас проектът на Закон за хората с увреждания, следва да акцентира и върху: гарантирането на правата на децата с увреждания, използване на интелигентен, междусекторен и интердисциплинарен подход, използване на силните страни на родителите и полагащите грижи за деца, използване на индивидуализирани и интензивни подходи на работа с децата и семействата им, превенция на институционализирането на деца с увреждания, осигуряване и предоставяне на социални, здравни и образователни услуги, в зависимост от индивидуалните потребности на детето. [1] Конституция на СЗО - http://www.who.int/governance/eb/who_constitution_en.pdf

Реакция на Николай Тодоров относно предложението на Аleanсът за социална отговорност
38 Моля не вземайте предвид исканата поправка в член 38. Така предложен текстът не дава възможност на хората с увреждания да робят на всякъде а само с специализирани предприемачи. Поводът за това предложение според мен са квотите срещу които съм и самият аз, понеже трябва да бъде наеман на работа заради способностите му а не заради увреждането му. Защото това обаче в другата посока е точно толкова неприемливо. Текстът ще ме лиши от работа за работил над 20 години и не съм нает защото имам зрително увреждане а сега СОЦИАЛНО ОТГОВОРНА АСОЦИАЦИЯ иска да ми вземе преписието и аз логично възразявам.

Личен коментар - Веселин Станчев

На първо четене виждам два основни проблема в този проектозакон. Най-важното, предложеното отпадане на защитата от уволнение на хората с увреждания е напълно лишено от логика в социално-икономически аспект. Нещо повече, от предложението направо лъха на лобизъм в полза на големите работодателски организации, които по принцип изключително много ненавиждат всички законови регулации и социално ангажирани организации, като синдикатите и т.н., "принуждаващи" ги да спазват една нормална и про-европейска рамка на правоотношенията на пазара на труда. Второ, изобщо не е ясна и прозрачна схемата на съществуване и финансиране на тези фирми - доставчици на социални услуги. В сектора, дотиран по някакъв начин от европейски или национални субсидии, има кучки фирми, създадени единствено с цел източване на въпросните източници на финансиране. Каква е гаранцията, че и тук случаят не е същият? Кой е контролният орган, и дали този орган е неутрален, без политически и бизнес влияние?

Предложения от фондация "АСИСТ - Помагачи технологии"

В съответствие с Конвенцията за правата на хората с увреждания, предлагаме да се включат текстове, които гарантират правата на хората с увреждания (които са със затруднения в комуникацията) по отношение на свободата на изразяване на мнение, възможността им да общуват и да се обучават.

1/ Наименованието "Раздел IV. Достъпна среда и разумни улеснения. Достъпна информация. Осигуряване на лична мобилност" да се промени на "Раздел IV. Достъпна среда и разумни улеснения. Достъпна информация. Осигуряване на лична мобилност. Свобода на изразяване на мнение".

2/ Чл. 56. (1) да се промени така:

Чл. 56. (1) Хората с увреждания имат право на равен достъп до физическата среда на труд и отдих, лична мобилност, транспорт, информация и комуникации, включително до информационни и комуникационни системи и технологии и до всички останали удобства и обществено обслужване в урбанизираните територии, както и право на свобода на изразяване на мнение

3/ Към чл. 56 (2) да се добави т. 77. създаване на условия за комуникация, общуване и свобода на изразяване на мнения от хората с увреждания със затруднения в комуникацията, включително чрез използване на средства за допълваща и алтернативна комуникация

4/ Към чл. 56 (5) да се добави т. 88. подпомагане достъпа на хората с увреждания до нови технологии и услуги за допълваща и алтернативна комуникация, даващи възможност за независимост, общуване и свобода на изразяване на мнение.

Максимални размери на целевите помощи за помощни средстваСдружение "Солидарна България" намира за изключително порочна практика прилагането на максимални размери на целеви помощи за помощни средства и медицински изделия, без налагане на таван на цените, по тези помощни средства се продават от т.нар. доставчици. Чл. 74 (3) Максималните размери на целевите помощи за изработване, покупка и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия се определят и актуализират със заповед на министъра на труда и социалната политика, съгласувано с министъра на финансите и министъра на здравеопазването.(4) Лицата, неизползвали целевата помощ по предназначение възстановяват пълната ѝ стойност ведно с лихвата по реда за събиране на държавните вземания.За пореден път законодателят предвижда строг контрол и санкции за уязвимите български граждани, но продължава да позволява на частните фирми да формират огромни печалби на гърба на същите тези граждани. Ако ние, като данъкоплатци, отпускате по 500 лв. за закупуване на инвалидна количка например, а търговецът я продава по 2000 лв., семейството на човека с увреждане да намери още 1500 лв. И това се повтаря за всички останали помощни средства, които са в конкретния случай. Законът за хората с увреждания следва да се грижи за хората с увреждания, а не за данъкоплатците, не за финансовото благоденствие на "доставчиците". Сдружение "Солидарна България" настоява в Закона за хората с увреждания да бъде уреден начинът за налагане на максимални цени на помощните средства, приспособленията, съоръженията и медицинските изделия.

Отпадане на защитата за хора с уврежданияСдружение "Солидарна България" настоява да бъде предложено за нова ал. 7 в чл. 333 на Кодекса на труда, записано в Преходните и заключителните разпоредби на Проекта на Закон за хората с увреждания! „(7) Работник или служител, който към момента на възникване на трудовото правоотношение е с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или боледуващ от болест, определена в наредба по ал. 1, не се ползва от закрилата по ал. 1.“Работник с епилепсия, множествена склероза, диабет и хронична дискова херния има нужда от болнични по-често, отколкото здрав служител. Временна нетрудоспособност означава човек по-малко в производствения процес, а той често няма да бъде заменен, защото работодателите „оптимизират“ броя на наетите. Т.е. не само не наемат повече хора, които да могат да поемат работата на хора в отпуск, болнични, майчинство, командировка, но и често се налага „в мирно време“ един служител да изпълнява дейности, характерни за няколко длъжности. Следователно останалите работници биват натоварени непропорционално повече, за да компенсират липсата на човека в болничен. Затова работодателите избягват да наемат хора с увреждания, затова отказват да наемат и майки на малки деца - също им се налага по-често да взимат болнични. Поради което пък нерядко кандидатите за свободно работно място крият, че имат ТЕЛК. Това е и причината да съществува закрилата при уволнение, която гарантира, че желанието за освобождаване на работника е резултат от несправянето със служебните задължения, а не е продиктувано от същата тази „оптимизация“ на заетите. Отпадането на закрилата от уволнение на хората с увреждания често се мотивира с въвеждането на квоти за работодателите за наемане на такива служители. Комбинацията от тези мерки може и да увеличи броя на наеманите хора с увреждания, но няма да помогне за запълване на заетостта.

Сабствено мнениеЗащо в България повечето хора смятат че когато говорим за хора с увреждания (и инвалидност) си представяме само хора в инвалидни колички или с патерици? Проекта не е само за хора с увреждания, но може да се променят, добавят и взаимстват много неща, но за това е по-добре вносителите на законопроекта да консултират с хора с увреждания не само на територията на България, но и в чужбина, по този начин нещата ще се направят по-добре. Поздрави,Галин

Предложения на Национален алианс за социална отговорност1. В член 53, ал.4 текстът да се измени и да се придобие следната редакция: „Работодателите на хора с увреждания ползват данъчни преференции, уредени в Закона за корпоративното подоходно облагане и Закона за данъци над доходите на физически лица.“Мотиви: Тази формулировка ще даде възможност в посочените закони да се включат и регламентират различни облекчения и стимули за различните работодатели според техния принос, в това число специализирани, обичайни и други. Тази възможност е необходима за отговор на необходимостта за подкрепа на работодателите, натоварени с отговорности по отношение на хората с увреждания. 2. Член 54 и член 55 да отпаднат. Мотиви: Както вече посочихме по-горе специализираната среда е вид защитена заетост. Предложените текстове се отнасят и включват дейности от сектора на социалните услуги, във връзка с което предлагаме те да бъдат включени по подходящ начин в Закона за социалните услуги. От друга страна въвеждането на тези текстове ще изисква значителни финансови ресурси, които могат да бъдат насочени по-ефективно за същата цел в сектора към специализираните предприятия. 3. Във връзка с включването в проекта на критериите за представителност на организациите на и за хората с увреждания предлагаме: А) Критериите за представителност да отпаднат от проекта и да бъдат включени в правилника.Б) Ако критериите за представителност останат като част от закона:- Да се възприеме определението „Национални представителни организации“.- Да не се допускат промени в сега действащите критерии без предварително аргументирана дискусия и обсъждане. В настоящата ситуация време за такова обсъждане няма. Да отпадне единствено включената до момента промяна: Думите „включително подкрепящ персонал“ от чл. 97, ал.2, т.4. Мотиви: Този добавен текст ще доведе до увеличаване броя на подкрепящия персонал и за сметка на това силно намаляване на броя на работните места за хората с увреждания. Това е нелогично и недопустимо!Категорично настояваме за премахване на този добавен текст в чл.97, ал.2, т.4 „включително подкрепящ персонал“. Ако е необходимо за определяне на персонала може да бъде определена друга цифра, извън 800, така както е записано в т. 5 на същата алинея и същия член.

Предложения на Национален алианс за социална отговорност В член 47, ал.1, т.1 думите „30 на сто“ да се замени с „50 на сто“. Мотиви: 30 на сто е относително много малък, граничещ с незначителен стимул и не е в синхрон с останалите подкрепящи мерки в закона. Процедурата по реализация, отчетане и контрол е много по-тежка и скъпа от размера на преференцията, което я прави неефективна и неприложима. Член 50, ал.1, т.1 да придобие следната редакция: „Регистрираните лица по Търговския закон, Закона за кооперациите или Закона за юридическите лица с нестопанов характер с цел. Мотиви: Предложението цели разширяване на кръга от субекти и включване като възможни за наемане на неправителствените организации, които реализират стопанска дейност и осигуряват за работещите лица, работят като специализирани субекти. Член 51 да придобие следната редакция: „Работодателите могат да бъдат финансирани от Агенцията за хора с увреждания по ред, определен в Правилника за прилагане на закона“. Мотиви: Предложението цели осигуряване на възможност за финансиране на работодателите за стимулиране на възможно най-голям принос на работодателите за осигуряване на работещите лица независимо от техния статут, по ред определен в Правилника за прилагане на закона. Член 52 да се създаде нова ал. 2, със следния текст: „На работодателите се преотстъпват 50 на сто от задължителните осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, задължително за осигуряване и допълнително задължително пенсионно осигуряване на наетите хора с увреждания.“ В същия член 53 ал. 2, ал. 3, 4, 5 стават съответно ал. 3,4,5, 6. Мотиви: Този текст внася справедливост и съответствие между ангажиментите на специализираните предприятия, които се преотстъпват 50% от осигурителните вноски на всички работещи по трудово правоотношение лица, и от друга страна обичайните работодатели, които вече са натоварени с задължителни квоти за разкриване на работни места, на които се преотстъпва 50 на сто от осигурителните вноски само за наетите хора с увреждания. Въведените задължителни квоти в чл. 41 изискват и съответстващи облекчения, които да стимулират работодателите да ги изпълняват, а не да търсят начини да ги заобикалят.

Предложения на Национален алианс за социална отговорност В член 11, ал. 1, годината за сила да се запише (В сила от 01.01.2020 г.) Мотиви: Двегодишния срок прекалено отлага и замедля процеса на реформите. Едногодишния срок е достатъчен за създаване на тази нова структура.

Член 38 да придобие следната редакция: Заетостта на хората с увреждания се осъществява като подкрепена заетост в обичайна среда или специализирана заетост в защитена работна среда. Мотиви: В европейската и световна практика съществуват два модела на заетост: подкрепена заетост, в обичайна среда като най-съвременна, силно развиваща се форма на заетост, при интегрирана среда, в съответствие с Конвенцията на ООН, и защитена заетост, преминуваша към модел на социални предприятия, и осигуряваща специализирани условия на труд. Неоправдано и нелогично е да въвеждаме „защитена заетост“, когато светът отрича и премахва този модел на заетост като дискриминационен. В България съществува модела на специализирана работна среда, което е форма на защитена работна среда. В съответствие с член 39, ал.1, който регламентира, че МТСП и Агенция по заетостта, осъществяват политиката по заетостта на хората с увреждания, предлагаме във всички текстове в раздел „Заетост“ думите Агенция за хора с увреждания да се заменят с думите „Агенция по заетостта“. Мотиви: Към мотивите ни от предходните ни предложения можем да добавим и още един мотив, свързан със създаването на специализиран орган от 2020г. като правопреемник на Агенцията за хора с увреждания, за подобна дейност ще бъде неприемлива и в конфликт с функциите на Агенция по заетостта.

III „Заетост“ във всички текстове, съдържащи думите: „Специализирани предприятия и кооперации за хора с увреждания“ се заменят с думите „Социални предприятия за хора с увреждания“. Допълнителните разпоредби да се запише нова точка със следния текст: „Социални предприятия за хора с увреждания“ са предприятия, трудово-лечебни бази, кооперации и неправителствени организации, реализиращи търговска дейност със социални цели и осигуряващи специализирана заетост за хора с увреждания в защитена работна среда. Мотиви: Предложението цели актуализиране на терминологията, в съответствие със съвременните международни процеси по Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Във всички области на обществен живот специализираните институции се премахват като някои от тях се заменят със социални такива. Предложението цели и разширяване на обхвата и подобряване на работата на тези предприятия, повишаване подкрепата за тях, с цел завишаване на тяхната ефективност и техния принос за повече заетост за хората с увреждания. Предложението включва и възможност за създаване на такива звена към неправителствените организации, които реализират стопанска дейност и осигуряват заетост на хора с увреждания. Член 46, ал.1 думите „с проекти“ да отпаднат. Член 46, ал.6 на същият член 46 определя, че редът за кандидатстване и отпускане на средствата се определя с Правилника за прилагане на закона. Във връзка с това именно в Правилника могат да се определят дали да се кандидатства с проекти или по друг начин за да се постигне по-облекчаване на ефективно действаща система и ред, стимулираща и облекчаваща ефективността на мярката, намаляваща административната тежест и цена. В член 46, ал.4 срокът да бъде две години. Три години са прекалено дълъг срок в условията на съвременните динамични промени. Няма вид процедура, отнасяща се за работодателите, със срок по-голям от две години. Срокът от две години в по-голяма степен съответства на степента и размера на подкрепата, която работодателят може да получи.

Становище на БСК Становището на БСК по проекта на Закон за хората с увреждания е публикувано на адрес <https://www.bia-bg.com/standpoint/view/24617/>

КоментарВ Глава втора „Органи на управление и наблюдение“ не е посочена функцията на предвид че вменявате създаването на специализиран отдел в дирекциите „Социално подпомагане“, то е редно да се напише повече за агенцията. В становището на АСП към законопроекта е много добре описан проблемът,който ще се появи, а именно кадрови. От една страна ще се наложи промяна в Устройствения им правилник, в числеността на персонала, на бюджета. Ще е необходима промяна в интегрираната информационна система. Ще е необходимо да се разработят и организират обучения. Съответно да се провеждат периодично предвид текуществото. Социалните работници работят за заплата 560-570 лв. бруто, според вас колко социални работници ще останат след като им се вменят допълнителни функции? В крайна новина нови служители ли ще се наемат за тези специализирани отдели или ще бъдат възложени функции на старите? Когато се говори за промяна на една политика и реформа в дадена област, добре да се оцени човешкия ресурс най-малкото, т.е. основата върху която да се стъпи. В момента това ви е едно от най-слабите звена. Социалните работници работят при изключително лоши материални условия в дирекциите, ниски заплати, липса на обучения, неуважително отношение, непрекъснато променящи се нормативни изисквания и правила и безброй контролни органи които да ги наказват. Както и да промените законодателството, човекът, който го изпълнява, свежда до отделния нуждаещ се е социалният работник. Ако не инвестирате в него, а само вменявате задължения и задължения, то резултатът ще е влошаване качеството на услуги. Добрият служител би влошил изпълнението на задълженията си, когато те станат прекалено много. Все пак е необходим и времеви ресурс за изпълнението на всяка задача. Или подгответе съвсем всички ангажирани институции някаква програма/стратегия за подкрепа на социалните работници или от сега се откажете, защото обричате на неуспех реформата в тази област.

Предложения към Закона за хората с увреждания към чл. 2, т. 3 – да се замени с "гарантиране на зачитане на човешкото достойнство и равенство на хората с увреждания в личния и обществен живот"; към чл. 3 – да се премахне последното в края „на хората с увреждания“, вече е очевидно; към чл. 4, т. 2 – да се добави „и недискриминация“ към чл. 4, т. 3 – да се промени „социално приобщаване и пълноценно и ефективно участие на хората с увреждания и техните семейства в обществото;“ Създаването на две структури с една целева група, с общи цели и задачи, донякъде сходни дейности е безумно – Агенция за хората с увреждания и Специализиран орган за правата на хората с увреждания? Практиката отдавна е доказала, че това не е успешен подход за управление и организация на дадена система. Конкретният пример са Агенция за социално подпомагане и Държавна агенция за закрила на детето – лош пример за „обща“ дейност в различни конкретни направления на една система. Всички от системата за закрила на детето, че двете агенции са в конфликт и всеки гледа да покаже кой върши по-голяма работа. Самата Агенция за хората с увреждания представлява сама по себе си специализиран орган за правата на хората с увреждания, нужно ли е да има отделен такъв, само че с главна буква отпред? Не е възможно функциите на Специализирания орган да се влеят в отделна дирекция в структурата на Агенция за хората с увреждания. Така ще се обменя информация много по-лесно, доколкото се налага писане на писма, търсене на официални становища между двете агенции, а всичко сведено до личен контакт между колеги и работни срещи между колеги. Защо се опитвате да затрудните административно работата. Накрая ще се получи ефектът на размитите функции, да е ясно кой за какво отговаря. Или другият ефект – всички правим едно и също – всеки по-свои, едни и същи регистри /ДАЗД и АСП отново/, всеки анализира едни и същи проблеми /ДАЗД и АСП отново/, всеки представя едни и същи доклади и отчети на министъра /ДАЗД и АСП отново/. Нужда отделна структура. Хората искат мерки и действия, не безброй структури и да се чуе кой да се обърнат по отношение на Специализирания орган за правата на хората с увреждания, неговите функции – дейностите и функциите, които са описани не предполагат създаване на някакъв постоянно функциониращ орган, а такъв с краткосрочно функциониране – колко често в крайна сметка ще се прави / разработва, апробира и усъвършенства, организира/ тази методика за оценка на потребностите? Та нали на нея се базира новият Закон, в крайна сметка колко често ще се изготвя и колко често ще се сменя? Не смятате ли, че е необходимо да има някакво постоянно и сигурност? Може да се прави преценка за промяна веднъж на една-две години? Законът все пак дава рамката. АХУ ще поддържа всички регистри за хората с увреждания, информационната система за хората с трайни увреждания ще се поддържа само от този специализиран орган? Разпокъсват работата. Идеята е все пак да се помогне на хората с увреждания, не създават много на брой администрации с отделни бюджети?

Личен коментар на Николай Тодоров част 4 Според мен целите на Регистърът или регистри 87 са разбити което поставя под въпрос нуждата от този регистър. Безцелното създаване на регистри не би довело до нищо положително за хората с увреждания. Освен обмен на данни институциите, аз не виждам полза. Аз предлагам редакция на член 87 (1) Агенцията за хора с увреждания създава и поддържа Регистър на хората с увреждания със следното съдържание: 1. Лична информация за лицето - създава се и дерегетирира лице с своята лична информация или НЕЛК при издаване на Експертно решение за установяване на вид и степен на трайно увреждане. 2. Потребности на лицето с увреждане - допълва се от АСП при издаване на Оценка на потребностите (съдържа електронен вариант на оценката) 3. Образователни и професионални умения - попълва се от учебните заведения и центровете и организациите предлагащи преквалификация в случай че лицето е декларирало увреждането си. 4. Текуща местоработно лице с увреждане - попълва се от НАП в случай че лицето е декларирало това обстоятелство при постъпване на работа. 5. Регистрация в Агенцията по заетостта в случай че лицето търсещо заетост е декларирало увреждането си. 6. Членство в национално представени организации на и за хора с увреждания - попълва се от тези организации.

Коментари на Българска асоциация на металургичната индустрия (БАМИ) по предложенията на ЗХУ- Няма разграничаване на лицата които до сега са имали ЕР на ТЕЛК с 50 и над 50% трайно намалена работоспособност и тези описани в §1, т. 2 от ЗХУ - „хора с трайни увреждания“.

Липсата на дефинираност, съобразно вида на производството относно процента работни места, които ще бъдат определени за заемане от „хора с трайни увреждания“, ще създаде значителни затруднения за работодателите в по-тежки производства. Наемане на значителен брой лица, които не биха могли пълноценно да изпълняват възложената им работа.- И към мисленото съществуващото задължение на работодателите за определяне на ежегодна квота работни места подходящи за трудоустрояване /чл. 315 от КТ/, създава особено големи проблеми за предприятията от преработващата промишленост, в случая - металургичния сектор, поради спецификата на производствената дейност. Естествената работната среда в този вид производства е не просто неподходяща, а дори е опасна за здравето на хора със сериозни здравословни проблеми. Тези работодатели имат единствената възможност да създават работни места свързани с извършване на административна дейност, която в повечето случаи изисква наличието на специфични квалификации, опит и степен на образование, от една страна, а от друга - необходимостта от работни позиции, които да извършват подобен тип дейности е ограничена до покриване на съответните нужди. Всякакъв тип създаване на административни работни места, потребността от които е ограничена, изправя работодателите пред необходимостта да създават ненужни работни длъжности, които освен, че представляват допълнителна и излишна финансова тежест за тях, такива работни места не могат да доведат и до търсения социален ефект за самите хора, защото се създават, от гледна точка на тяхната интеграция към работния процес, защото функциите на тези позиции са ненужни, изпразнени от съдържание и тази неефективност води до други психологически проблеми у хората, които ги заемат.- По какъв начин ще се осъществи внедряването на едновременното прилагане на ЗХУ, Наредба за експертизата на работоспособността и Наредба от 1987 г.? В МЕТАЛУРГИЧНИТЕ КОМПАНИИ ОКОЛО 90 % ОТ ЗАЕТИТЕ ЛИЦА, РАБОТЯТ ПРИ УСЛОВИЯ И II-РА КАТЕГОРИЯ ТРУД И НАЗНАЧАВАНЕТО НА ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ ПРОТИВОРЕЧИ НА ДЪЛЖНОСТНИ И НОРМАТИВНИ ДОКУМЕНТИ СВЪРЗАНИ СЪС ЗДРАВΟΣЛОВНИ И БЕЗОПАСНИ УСЛОВИЯ НА ТРУД

Личен коментар на Диян ГосподиновИмам следните коментари и въпроси:В Глава третаИНДИВИДУАЛНА ОЦЕНКА НА ПОТРЕБНОСТИТЕ Член 22да се добави, че Това е тотална - Трябва да се състави план за осъществяване на индивидуалните потребности. Той трябва да разглежда поне веднъж в годината, да се прави оценка на постигнатите цели по него, да се поставят нови и ако е нужно според целите да се променят мерките за подкрепа.В проекта се размива контролната и санкционираща функция. Правната практика на България за жалост говори, че наблюдателна функция не означава контрол и възможност за това компетентни да бъдат накарани да си свършат работата. Този механизъм на контрол и по-скоро липсата му ще доведе до безконечно отлагане на не решените проблеми. Кой ще осъществява функцията на контрол? ;Как точно комитетът за наблюдение ще изпълнява правомощията си, като и към кого не е извършен най-важният законодателен акт, свързан с конвенцията, а именно ратификацията на ФП. Най-първостепенната задача за законодателя е тази ратификация;Ако техническите средства минат към НЗОК, то дали доставката им ще се извършва по линия на обществени поръчки?;Дали чрез новият закон за социалните предприятия или по друг начин задължително трябва да се заложи създаването на сервизна база за изработка и преработка на средства за мобилност, според нуждите на лицата с увреждане.Тук се имат предвид, както обувки, протези, и прочие, така и инвалидни колички, други средства за мобилност и такива подпомагащи до среда.

Личен коментар на Николай Тодоров част 3Най-очтиво моля към член 56 (2) да се добави то Задължително уеднаквено озвучаване на светофарните уредби. В целия свят сме се разбрали за светлинната сигнализация на светофарите. Звуковата сигнализация за хората със нулево и слабо зрение дори и в България е различна за различните населени места. Считам че всички светофарни уредби следва да бъдат озвучени задължително и то с еднакво озвучаване. Също така прецизираща заключителна разпоредба с която да се направи трояка в нормативната уредба регулираща движението по пътищата и начина на работа на светофарните уредби. Мисля че тук е място да се допише и нова точка 7. Достъпност на уеб сайтове със екранни четци за хора с нулево зрение по WCAC стандарт. Методиката за определяне на уеб достъпността както и органа който ще я контролира и реда за контрол се определят с нормативен акт който следва да бъде обнародван един месец след приемане на този закон но не по-късно от 31 декември 2020 година.Поздрави,

Личен коментар на Николай Тодоров част 2В член 25 предлагам създаване на алинея (1А)(1А) Органът по този член (25) се снабдява с документите по точки 3 и 4 от алинея (1) по служебна от РЕГИСТЪРЪТ ЗА ХОРА СЪС УВРЕЖДЕНИЯ. В случай че те не са налични в регистърът, лицата по член 24 ги подават след допълнително поискване от органа по член 25. При все че алинея 1А за същото не е написано толкова декларативно и размито че не е ясно от кого какво се съблича. Считам че алинея (3) страда от липса на конкретика и апелирам да бъде написана по подобен начин алинея 1А предложена от мен.Предлагам създаването на алинея (2А)Порталът за събиране на данни по алинея 2 точка 3 трябва да бъде достъпен за екранни четци (софтуер за хора със слабо зрение. Метода за определяне достъпността на уеб сайт или уеб портал и органът оценява достъпността се определя от друг нормативен акт. Този акт следва да се приеме и обнародва един месец след влизане на този закон в сила но не по-късно от 31 декември 2020 година.Може да се постави мястото на тази норма не е тук в този член моля поставете я където трябва но ако искаме да имаме смисъл от точка 3 на алинея 2 то имаме нужда от тази норма.Поздрави,

Личен кемнтар на Николай ТодоровИзразни средскваОчаквам авторите на този закон да изтермините последователно и да изписват думи на разбираем български език. В челн 12 (1) думичката МОНИТОРИНГ моля на всякъде да бъде заменена с НАБЛЮДЕНИЕ. В челен 24 и нместа се използва терминът ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ и човек с увреждане а в челен 25 (1) гово за ЛИЦАТА по член 24 в който те бяха хора и човеци. Имам усещането че това са текстове п двама души много моля за последователност на използваните термини даже повече очаква хора на зплата задължени да КОВАТ закони и правни норми да ги изписват недвосмислено точно.Член 4 точка 2 да отпаднеТози текст казва че основен принцип на закона е хората с увреждания да са равнопоставени - нима те до сега не са били? Тук може би се има предви бъде осигурена равнопоставеност дължаща се на дефицита спрямо останалите. Ако това е трябва да се изпише коректно а не така защото така казано означава че хората с увреждан били нервнопоставени във всеки смисъл което не е вярно.Да се прецизира член 24 точка 2Ч отзи законопроект прокламира независимост и равнопоставеност на хората с увреждания. смисъл точка 2 на член 24 му противоречи. Спроед тази норма РОДИТЕЛ на човек с уврежд над 18 годишна възраст би могъл да поиска индивидуална оценка (ами представете си тов без знанието и въпреки волята на човека с увреждане). Бих приел че попечител на човек с увреждане със обективна невъзможност да изяви волята си да има право да поиска индиви оценка но на човек с увреждане който може да изрази волята си (при това този закон апел независимост) та човек с увреждане трябва самостоятелно по собствена воля да поиска та оценка.Това са част от коментарите ми ще пиша като дочета законопроекта. Като цяло мис документът е конюктурен повече от колкото би ми се искало. Смятам че заменяме социалн с индивидуална оценка на потребностите но само като термин а иначе не виждам никаква Според член 11 се създава нов орган въпреки наличието на Агенцията за хора с увреждани този орган да замени агенцията изпълнявайки същите функции тоест ПРОБЛЯКАЛ СЕ ИЛИЯ СЕ ПОГЛЕДНАЛ ПАК В ТИЯ, не намирам никакъв смисъл във всичко това. Ако обаче този орг съществува съвместно с агенцията това е направо скандално. Моля разберете че не следва раздуваме администрацията а да я правим по ефективна. поздрави,Николай

Коментар по предложения Проект на ЗХУС приемането на новия закон не се създават услов реализиране на хората с увреждания .С предлаганата нормативна уредбасе търсят бързи и източници за финансиране, а не се постига предоставяне на необходимата и адекватна социално-икономическа подкрепа за хората с увреждания, чрез която да бъдат максималн приобщени в обществото. С предлаганата нормативна уредба не се гарантира равноправ пълноценно упражняване на правата на хората с увреждания. Не се дефинират областите средствата за необходимата подкрепа за социално приобщаване. Не се въвеждат принцип определят личния избор, независимост, равнопоставеност, достъпност, пълноценно и ефек участие в обществения живот на хората с увреждания и техните семейства.Добивната, металургичната, а и друга индустрия имат специфични условия на труд, които са съществ пречка за реализация на хора с увреждания в предвидения в предложения за обсъждане % от работещите са в условията на I-ва и II-ра категория труд, където назначаване на хора с увреждания е неприложимо и противоречи на други нормативни актове.